

indgaaet Overenskomst, advares enhver mod at søge Arbejde dér“; tillige offentligjordes Navnene paa „Skræbbrækkerne“.

Herefter lod Dorph nedlægge Forbud for Arup mod, at han ved Bekendtgørelser i offentlig udkomne Dagblade, Fagblade, Tidsskrifter eller ved Brochurer meddelte, at „Dansk Skræbberforbund“ „har blokeret hans Forretning, advarer mod at søge Arbejde hos ham og offentliggør Navnene paa de Personer, der arbejder hos ham“.

Ved Overretsdommen udtales, at „da Arup ved Avisartiklerne findes at have krænket Fabrikant Dorphs Ret til Fred for sit Privatliv, samt da Arup maa antages at have paaført Citanten Tab ved de indstævntes Handlemaade, i hvilken Henseende det ikke specielt er imødegaaet af Arup, at Fabrikanten i den paaældende Foraarsæson, den travleste Del af Aaret, kun har været i Stand til at arbejde med 40 Syersker, medens Forretningen har udkrævet 65—70 Syersker“, vil han være at anse med Straf efter Straffelovens § 220 med Bøde, og Arup og Skræbberforbundet pligtig at udrede Erstatning. Endvidere stadfæstedes Forbudet.

Ved Højesteretsdommen udtales, at „da de omhandlede Artikler efter deres Indhold ikke kunde anses at krænke indstævntes Privatlivs Fred paa en efter Straffelovens § 220 strafbar Maade, vil der ikke kunne paalægges Arup noget Strafansvar efter denne Bestemmelse“, og han vil derfor for saa vidt være at frifinde.

Derimod maa det i Henhold til de i Dommen anførte Grunde billiges, at Artiklerne er fundet retsstridige og medførende Erstatningskrav, baade for Arup og „Dansk Skræbberforbund“. *)

35. Hof- og Stadsretsdom af 23. Maj 1910, jfr. U. f. R. 1910 A., Side 961.

A/S Victoria Dampmølle mod Formand N. J. Andersen.

Formanden for en Fagforening, der i „Social-Demokraten“ havde meddelt, at Formanden for et A/S havde nægtet at underskrive et Lønregulativ, blev under en af Selskabet anlagt Sag anset efter Straffelovens § 220.

Meddelelsen indeholdt følgende:

„Grosserer Pingel, Victoria Møllen, Overgaden oven Vandet, har nægtet at underskrive Lønregulativet. Forbundets Medlemmer bedes derfor, før de søger Arbejde paa Møllen, at henvende sig paa Forbundets Kontor.“

Indstævnte paastod sig frifundet, fordi de nævnte Artikler kun gik ud paa at give en faktisk Meddelelse om Resultatet af Forhandlingerne til Forbundets Medlemmer.

Ved Dommen udtaltes, at da en offentlig Meddelelse som den ovennævnte maa anses for paa strafbar Maade at krænke Citantens Privatlivs Fred, vil de indstævnte være at anse efter Straffelovens § 220.

36. Kriminal- og Politiretsdom af 18. Oktober 1910, jfr. U. f. R. 1911 A., Side 375.

Fabrikant H. Dorph mod V. P. Arup.

Den 14. Maj 1905 blev der af Fabrikant Dorph nedlagt Forbud overfor Arup mod, at han ved Bekendtgørelser i offentlig udkommende Dagblade m. v. meddelte, at „Dansk Skræbberforbund“ havde blokeret hans Forretning, advarede mod at søge Arbejde hos ham og offentliggjorde Navnene paa de Personer, der arbejdede hos ham, hvilket Forbud stadfæstedes ved Højesteretsdom af 11. Maj 1910, jfr. U. f. R. 1910 A., Side 675.

I „Social-Demokraten“ for 12. Maj 1910 meddeltes derefter: „Dansk Skræbberforbund“ „Hugo Dorphs Børnekonfektions-Fabrik i Taastrup er blokeret, da Indehaveren har brudt den Overenskomst, han indgik den 1. April 1908.“

Klageren paastod sig tilkendt Erstatning og indstævnte idømt en Bøde.

*) Presselovens § 3 kunde ikke anføres herimod, da det af Artiklerne tilstrækkelig tydeligt fremgik at Arup havde underskrevet dem paa Forbundets Vegne, og da det efter Sagens øvrige Oplysninger maatte anses for utvivlsomt, at han havde haft Forbundets udtrykkelige eller stiltiende Bemyndigelse dertil Overretsdommens Bestemmelse om Forbudets Stadfæstelse, Erstatnings Fastsættelse kunde ligeledes tiltrædes ved Højesteretsdommen.